

Богатъ мебелиранъ салонъ отъ гдето се отива на
разни страни.

I.

Стефка е до масата и препрочита писмото.

... „Нѣма да забравя оная нощъ, въ която ти
се появи като пролѣтенъ облакъ, който се извива въ
пороенъ дъждъ надъ засушена орница!“

— Гледай магарицата какъ пише на жененъ
мжжъ!

„Помня и ожидамъ още една такава нощъ —
па тогава да свърша“.

— Пфу! Такива жени развращаватъ мжжетъ.
И моя мжжъ го взелъ да го предава по принадлеж-
ности... Ще се разберемъ! Или и двамата ще стуча
отъ тоя скандаленъ животъ — или ще последватъ
два развода... Да, да... едно отъ дветъ!..

Ослушва се. После става и отива до прозореца.

— Защо не идва!.. Може би е досѣтилъ нѣ-
шо! (пакъ чете писмото). Да го предамъ на жена
му — то ще предизвика скандалъ. Какво безумие:
да разбие щастието на единъ домъ. И за какво!

Похлопва се.

Стефка. Влезъ!

II.

Явява се Драганъ Камбуровъ.

Камбуровъ. Добъръ день, братовчедке!